

Val serija poglavlje 13j

**Ako pričam na jezicima ljudi i anđela... ili Jaguara
Nelinearna dinamika ljubavi i kompleksni sistemi
Otklanjanje grešaka Univerzuma**

Sada bih htjela dati još neke komentare prije no što prijeđemo na naše moždane studije. Htjela bih malo govoriti o "ljubavi."

Čini se da su mnogi čitatelji uvelike pogrešno shvatili Kasiopejske napomene o "ljubavi", uglavnom zbog toga što oni sa svojim riječima ne igraju igru pobuđivanja vaših "osjećam-se-dobro" kemikalija. Rekli su da "Prava ljubav nije striktno hormonalna." Kada sam ja posljedično tome napomenula:

Citat:

P: Imamo mnoga učenja koja šire da je ljubav ključ, odgovor. Ona kažu da je prosvjetljenje i znanje i da sve ne može biti postignuto kroz ljubav.

O: Problem nije izraz "ljubav", već je problem interpretacija izraza. Oni na 3. denzitetu imaju tendenciju da strašno zbumuju stvari. Poslije svega, oni zbune mnoge stvari kao što je ljubav. Kad stvarna definicija ljubavi kao što je vi znate, nije korektna. To nije neophodno osjećaj koji bi netko mogao također interpretirati kao emociju, već je to, kao što smo vam prije već rekli, bit svjetla koja je znanje je ljubav, i to je bilo iskrivljeno kad je bilo rečeno da ljubav vodi u prosvjetljenje. Ljubav je Svjetlost je Znanje. Ljubav nema smisla kad se koriste uobičajene definicije u vašoj okolini. Da bi voljeli, vi morate znati. A znati znači imati svjetlost. A imati svjetlost znači voljeti. I imati znanje znači voljeti.

Sada molim zastanite i pažljivo promislite o tim riječima.

Kada Kasiopejci koriste izraz "znanje", koriste ga u najdubljem smislu te riječi. Imati "činjenice", biti sposoban "zapamtitи/sjetiti se stvari", ili povezati stvari jednu sa drugom, ili kreativno primijeniti onoga što se netko sjeća ili povezuje, nama ama baš ništa sa Znanjem u Kasiopejskom smislu riječi. Zamolili su nas da uzmemu pažljivo u razmatranje tu riječ :

Citat:

Gdje je granica u konceptu riječi "znanje"? Budući da nema granice, koja je vrijednost te riječi? Beskonačna. Možete li pojmiti da kako vas jedan koncept s takvim značenjem može osloboditi od svih ograničenja? Koristite vaše šesto čulo da pojmite kako riječ, termin, odnosno značenje riječi ZNANJE, može omogućiti sve što ćete ikada trebati. Ako pažljivo razmislite, brzo ćete uvidjeti da je to istina u svojoj najvećoj mjeri.

...Možete li zamisliti koliko značenje ima ta jedna riječ? Mi osjećamo da ga niste potpuno svjesni. Možete imati brza razjašnjenja, koja proizlaze iz znanja. Ako težite neprekidnom sakupljanju znanja, osiguravate si zaštitu od bilo kojeg negativnog dogadaja koji vam se može dogoditi. Znate li zbog čega? Što više posjedujete znanja, što ste svjesniji, to vam je bolja zaštita. Eventualno, ta svijest postaje toliko jaka i sveobuhvatna da i ne trebate izvoditi neke posebne rituale i radnje koje bi vas štitile. Zaštita jednostavno postaje prirodna, i dolazi

sa sviješću.

...Znanje sadrži svu smisao. Ono je srž cjelokupne egzistencije. ... Ono uključuje dodatak svega što je jednom biću poželjno. I također, kad zadržavate prizivanje svijetla, kao što vi radite, istinsko razumijete **da je svjetlo - znanje. Tj, znanje koje je srž svih egzistencija.** I biti u srži cjelokupne egzistencije, omogućava zaštitu od bilo koje vrste negativnosti u egzistenciji. Svjetlo je sve i sve je svjetlo i znanje je sve. Ide vam jako dobro u stjecanju znanja. Sad sve što trebate je vjera i realizacija da je to znanje sve što vam treba. ... Ako jednostavno imate vjeru [u smislu traženja znanja], ni jedno znanje koje bi mogli steći, ne može biti lažno jer takvog nema.

To znači, "znanje", prema Kasiopejskoj definiciji, nije lažno. Činjenice koje se kasnije dokažu kao lažne, nikada nisu ni bile početno znanje, čak iako su pogrešno uračunate u "znanje".

Citat:

Bilo tko ili bilo što pokuša davati vam krivo znanje, krivu informaciju, neće uspjeti. Najviši materijalan dio na kojem počiva znanje, budući da je srž cjelokupne egzistencije, će vas zaštiti od apsorpcije (upijanja) krivih informacija koje nisu znanje.

Ovo sugerira da nas svaki nivo znanja koji zadobivamo, priprema za sljedeći nivo, i sljedeći, i sljedeći itd. Oni koji traže da znaju stvari za koje nemaju pripremu, nisu pripremljeni da ih prime, postaju subjekti zamračivanja {smutnje}. Ne trebate se bojati od apsorpcije krivih informacija **kada jednostavno otvoreno tražite sticanje znanja.**

Ova zadnja napomena je krucijalna: "kada jednostavno otvoreno tražite sticanje znanja." Znam da svi oni koji "traže" misle da su "otvoreni", ali ako pažljivo ispitate svoje misli, otkriti ćete da imate mnoštvo "vjerovanja" i prepostavki za koje očekujete da će ih vaše "traženje" potvrditi. Sljedeći komentar to elaborira:

Citat:

A znanje formira zaštitu – svu zaštitu koja bi vam ikada mogla trebati. ...[Ljudi koji tvrde da primaju znanje putem vjere, ali se kasnije ispostavi da su primili lažnu informaciju] ...zapravo ne prikupljaju znanje. Ti su ljudi zaglavili u nekoj točki na svom putu ka napretku i podvrgli se skrivenim manifestacijama onoga što vi zovete opsesija. Opsesija nije znanje, opsesija je stagnacija. Dakle, kad netko postane opsjetnut, u stvari zatvorit će se u apsorpciju znanja i rasta i napretka duhovnog razvitka koji dolazi s prikupljanjem pravog istinskog znanja. Kad netko postane opsesivan, pokvari si zaštitu, pa je otvoren prema problemima, tragedijama i svim vrstama teškoća. Zato netko to iskusi. [22.10.1994]

Uzmemo li ovaj "ključ" doslovno, ako osoba ima probleme ili se osjeća "napadnuto", ili pati na bilo

koji način, treba samo da pretraži svoje vlastite misli da bi otkrila da se drži za svoje vjerovanje ili pretpostavku koja predstavlja opsесiju. Iznašla sam da je ovo istina i u mom vlastitom životu, baš kao i u životima drugih. Ako postoje problemi, bolest, teškoće svih vrsta, onda je netko opsjetnut na neki način sa lažnim vjerovanjem. Nema iznimki.

Treće denzitetna “primjena” znanja jest naravno, svjesnost. Kasiopejci su komentirali:

Citat:

Kao što smo vam rekli, tu su 7 nivoa denziteta koja uključuju, između ostalih stvari, ne samo stanje bića kao fizičko, spiritualno i eterično i materijalno, već također, važnije, **stanje svijesti**. Vidite, stanje svijesti je ključni element svim egzistencijama u kreaciji. Vi ste nesumnjivo zapamtili da smo vam rekli da je to sve, poslije svega, velika iluzija, zar ne? Dakle, zato ako je to sve velika iluzija, što je važnije, fizička struktura ili stanje svijesti??? ...Sad, kad idemo mjernim sistemom, koji je naravno, bio lijepo formuliran da bi ga vi mogli razumijeti, stupnjevima denziteta od 1 do 7, ključni koncept, naravno, stanje je svijesti. Svi putevi kroz njih. Dakle, jednom kad se uzdignete do višeg stupnja svijesti, takve stvari kao što je fizička limitacija, ispari. I kad to ispari, prostrane distance, kao što ih vi opažate, postanu neegzistirajuće. Dakle, samo to što niste u mogućnosti vidjeti i razumijeti nema nikakve veze s time što je moguće ili nije. Osim unutar vašeg vlastitog nivoa denziteta. I to je ono što skoro nitko na vašem trenutnom nivou denziteta nije u mogućnosti razumijeti. Ako vi to možete razumijeti i prenijeti im, vi ćete omogućiti najveću pomoć koju je vaša vrsta ikad vidjela. Razmislite o tome trenutak. Neka se to procjedi u vašu svijest.

Analizirajte ju. Razdjelite ju. Pogledajte to sve pažljivo i onda ponovno sastavite zajedno opet.

P: Što je to što ograničava našu svijest?

O: Vaša okolina. I to je okolina koju ste izabrali. Pomoću vašeg nivoa u progresu. I to je ono što ograničava sve. Kao što idete prema višim nivoima denziteta, ograničenja se miču.

P: Što kreira ovu okolinu ograničenja?

O: To je velika iluzija koja je tu iz razloga učenja.

Stanimo sada ovdje i na trenutak to razmotrimo. Nedavni post na jednoj od naših e-grupa kaže:

Citat:

“Ako ste bili nasamareni da vjerujete da u životu postoji nešto važnije i snažnije od ljubavi, tada je najbolje da se vratite na osnove. Ona je tvornica svega i nikada nije u krivu. Odobrena od mnogih, ljubav zapravo nije ljubav nego više privrženost i kontrola, no ako idete kroz ovaj život bez učenja o tome što ljubav stvarno jest, i kako postati instrumentom kroz koji će ona teći, onda ste se jeftino prodali! ...Dokle god ne volite sebe sa svakim dijelom svoga bića nikada nećete biti sposobni služiti ničemu i nikome osim vašoj iluziji sebe.

Spoznaj sebe.... Ostvari Sebe! I onda ćete imati nešto vrijedno za ponuditi. “Ljubav je Svjetlo je Znanje”? Prepostavljam da bi se mogli izvući ako to tako kažete, no trebala bi biti preciznija izjava. Iz ljubavi dolazi svjetlost, dolazi znanje. Vidite li razliku?

Ovaj je dopisnik upravo rekao da **učenje** o tome što ljubav zaista jest i **učenje** kako da se postane

instrument za ljubav, predstavljaju cilj postojanja. Zatim slijedi "Spoznaj sebe," (što i morate, kako bi voljeli sebe), i da to "spoznavanje" sebe jest jednako "ostvarenju" sebe. I zatim je sve to što je do sada rekao okrenuo kazavši da se počinje s ljubavlju kako bi se napredovalo prema svjetlu što vodi ka znanju!

Ja mislim da nije bio ni svjestan da je njegova strasna izjava o učenju i znanju i ostvarenju bila baš poput Kasiopejske, kao što je prije navedeno:

Citat:

"Da bi voljeli, morate znati. A znati znači imati svjetlost. A imati svjetlost znači voljeti. I imati znanje znači ljubav."

On je također proveo neko vrijeme u komentiranju Kasiopejskih napomenama o seksu, bez shvaćanja da je opisivao jedan dio slona. Baš kao što su Kasiopejci komentirali da je ljubav bila izvrnuta i pogrešno shvaćena., tako su i napomene o seksu. No, na to ćemo se eventualno vratiti. Dostatno je reći da "voditi ljubav", kako sam već nagovjestila u prethodnim poglavljima, jest nešto potpuno različito od "imati seks". I baš kao što mnogi ljudi misle da su zaljubljeni, ili voljeni, kada zapravo nisu; mnogi ljudi misle da vode ljubav, ali to nije istina. Kao što je dopisnik prije komentirao, taj proces koji Kasiopejci podržavaju odnosi se na "učenje o tome što ljubav stvarno jest, i kako postati instrumentom kroz koji će ona teći [vas]." I, u pravu je kad kaže da morate "Spoznati sebe.... Ostvariti Sebe!" I onda ćete imati nešto vrijedno za ponuditi".

I to je ono sve o čemu se ovdje radi. Kao što su Kasiopejci bili rekli:

Citat:

P: I tko je postavio tu iluziju na mjesto?

O: Kreator koji je također Kreiran. Što ste također i vi i mi svi skupa. Kao što smo vam rekli, mi smo vi i obratno. I tako je i sve ostalo.

P: Da li je ključ da je to sve iluzija?

O: U osnovi, da. Kao što smo vam rekli prije, ako ćete biti strpljivi samo na trenutak, **univerzum je samo škola. I škola je tu da bi svi učili. Zato i sve postoji. Tu nema drugog razloga.**

Sad, ako samo vi razumijete istinsku dubinu te tvrdnje, vi ćete početi gledati i doživljavati za vas, sve nivoe denziteta koji su mogući za doživjeti i iskusiti, sve dimenzije koje ste u mogućnosti doživjeti, svu svijest. Kad individua razumije tu tvrdnju u njenoj najvećoj mogućoj dubini, ta individua postaje prosvjetljena. I naravno da ste čuli za to. I u jednom momentu, koji traje vječno, ta individua zna apsolutno sve što je tu za saznati.

P: Dakle, vi kažete da je put k prosvjećivanju znanje, a ne ljubav?

O: To je točno.

P: Da li je također istina da emocije mogu biti korištene da odvedu u krivo, da se izokrenu i generiraju isključivo tjelesno i lažno programiraju?

O: Emocije koje ograničavaju su smetnja za progres. Emocije su također neophodne da bi napravili progres u 3. denzitetu. One su prirodne. **Kad počnete odstranjavati ograničavajuće emocije bazirane na pretpostavkama od emocija koje otvaraju nekog prema neograničenim mogućnostima, to znači da se pripremate za idući denzitet.**

“{Spo}ZNATI čete ISTINU, i istina će vas OSLOBODITI!” Ova naizgled jednostavna tvrdnja napunjena je svim vrstama eksplozivnih pitanja i ideja koje su često dovodila do, povijesno govoreći, zločina, ubistava i masovnih uništenja. Problem izgleda leži u razlikovanju definicija o onome što bi ili ne bi trebalo biti {spo}znano, kako to znati, i zašto. Riječ “Znati” je derivat {izvedenica} iz latinskog korijena “gnoscere”, “znati, imati jasnu percepciju ili razumijevanje, biti siguran ili dobro informiran o nečemu.”

No, “istina” {eng. truth} je teža. Ona je zapravo izvedena iz istog korijena kao i “stablo” {eng. Tree}, i problemi sa ovom riječi smjesta postaju očiti. Prva je definicija “ono što je u skladu sa realnoću ili činjenicama.” No, također može značiti i “specifično vjerovanje ili učenje, cijenjeno od strane govornika, kao ono istinito!” (A neka su stabla čvršća od ostalih!)

Problem sa prvom definicijom povezan je sa našim definicijama stvarnosti. I što je činjenica? Čini se da se činjenice o našem svijetu mijenjaju iz jedne generacije u drugu. Prije mnogo godina, činjenica je bila da su trebali tjedni da se na najbrži način prijeđe Atlantik; sada su za to potrebni sati. Dakle, moglo bi se reći da činjenice definiraju našu stvarnost. No, činjenice NISU stvarnost niti su absolutne. Izgleda da su činjenice temeljene na znanju, a znanje je izgleda iskazano na temelju toga kakve su vrste bila postavljana pitanja, i koliko je otvoren tragač da primi odgovore.

Opet dolazimo do tvrdnje “{Spo}ZNATI čete ISTINU, i istina će vas OSLOBODITI.” Oni koji misle da je “istina” ono što je “vjerovano” ili “smatrano” od strane specifične religije ili filozofije, zaboravili su primijetiti da će ogroman broj različitih, i često suprotnih vjerovanja, ukazivati da ili su svi u pravu, bez izuzetka, ili su neki u pravu isključujući ostale, ili da ima nešto glede ove stvarnosti što vodi 'biznis', a mi to tek trebamo NAUČITI. Kasiopejci su esencijalno rekli da NE POSTOJI OGRANIČENJE znanju, što ukazuje da SVE što može biti smisljeno ljudskim umom, čak i više, ne samo da je moguće, nego i vjerojatno.

I tako, vratili smo se do tog malog problema sa kojim smo ovdje suočeni: desilo se da smo na ovom planetu, klatimo se kroz svemir kao u vozilu rotirajućeg "Tilt-A-Whirl-a" <http://en.wikipedia.org/wiki/Tilt-A-Whirl> na jednom kraku galaksije Mliječni Put, i htjeli mi to vidjeti ili ne, postoje mnogi ljudi na pomenutom planetu koji strašno pate na načine previše brojne da bi ih ovdje spominjali. Ne znam za vas, ali mene to 'svrbi'. A kada me nešto 'svrbi', moja prirodna postavka je da nađem što je to i zašto me 'svrbi'. I jednom kada pronađem o čemu se radi, ja ĆINIM {poduzimam} nešto. Ne mogu si pomoći. Ja sam žena od djela.

Postoje na tisuće i tisuće ljudi koji zagovaraju različite poglede o tome koji su odgovori na životne probleme. Oni funkcioniraju dosta slišno kao i dopisnik od malo prije koji predstavlja logičke nizove za slučaj, uspostavljajući znanje kao temelj odgovora, i onda dovodi u zabunu svoje premise tako da izokrene svoj zaključak temeljen na emocionalnom vjerovanju, umjesto na visoko razvijenom spoznajnom procesu za koji je očito sposoban. Ovo je odgovor zašto njihovi odgovori ne vode ka nijednoj aktivnoj težnji za specifičnim mjerama koje bi mogle poslužiti da poboljšaju stanje problema, i mnogo manje vode ka takvom rješenju kao što je mijenjanje univerzuma.. Da su bili čisti i koherentni u svojim vlastitim dušama i umovima, rezultat toga bi bila AKCIJA. I oni bi postali ljudi od djela također.

Vratimo se složenim sistemima. Sjećate li se ideje da, putem upotrebe nelinearnih modela, čak je moguće locirati potencijalne kritične točke pritiska u takvim sistemima. Pri tim kritičnim točkama (koje su vjerojatno povezane sa onim što je Gurdjieff, u svom “Zakonu Oktavi” zvao “polutonovi” ili

“stopinderi”, ali ovog puta imamo posla sa divovskom “oktavom”), mala promjena mogla bi imati ogroman uticaj.

To je sada. To je ovdje. To se događa.

Obzirom da se tako događa, da u ovoj specifičnoj točki u povijesti, u ovoj specifičnoj stvarnosti, koju toliko mnogo nas dijeli, postoje te komunikacije od nekuda, koje sebe nazivaju Kasiopejcima, koje su se samo tako pojavile na sceni nakon cjeloživotne potrage vaše spisateljice {Laure – p.p.} za putom ka povratku Bogu.

I, kako to biva, vaša Laura je biće specifično uglađeno sa izvjesnim nutarnjim karakteristikama, koje uključuju snažnu volju i pokretačku silu za služenje drugih bez da krši njihovu slobodnu volju. Također brzo čita, ima gotovo fotografsko pamćenje i usput vrlo brzo tipka. Zvuči poprilično kao idealna osoba da ju prije spomenuta bića kontaktiraju, jel? Želite li dobiti poruku, spojite se sa hodajućom-enciklopedijom-radoholičarkom-brbljavicom. I spojili su se.

U isto vrijeme kada se to događalo, fizičar svjetske klase, slično uglađen, pretraživao je globus u potrazi za istim odgovorima, iako u drugačijem ali komplementarnom modusu.

I tako, u ovom specifičnom trenutku u povijesti, susreli su se znanstvenik i 'kanal', i pronašli izvanredne sličnosti svojih bića, od svojih cijenjenih unutrašnjih 'pokretačkih sila', pa do nijanse kože i boje očiju. To je gotovo kao da su dvije polovice upravo istog bića.

I ne samo to, ona je poprilično obuzeta idejom o metamorfozi Zemlje, a on zna o pitanjima nelinearne dinamike i složenim sistemima. Ona traži “spiritualnu Arku”, a on je Ark. On traži bit postojanja, “eter”, a ona je L'aura, ili “zrak”. On je u Firenci; ona je u Floridi. On radi na gravitacijskim valovima; ona traži objašnjenja gravitacijskih valova. On je odlučio da kreira web stranicu sa slikom Magrittea Le Chateau des Pyrenees, a ona traži tajne majstore u Pirinejima, vođena slikarijom Arkadijskih Pastira, požurena od strane Kasiopejaca koji joj govore da će se njen život iznenada i dramatično promijeniti jednom kada se spoji na internet. A njegovo je puno ime Arkadiusz.

Može li ovaj dvojac biti čudniji?

I što je još važnije, oboje su ustavno nesposobni da ikome vjeruju na riječ. A, ako ne vole način na koji nešto jest, oni će iznaći zašto, i onda nešto UČINITI glede toga. Na nelinearan način.

I dolazimo nazad do toga Zašto bi nam Kasiopejci govorili tako grozne stvari o našoj stvarnosti? Zašto bi na sučili da postoje užasi o kojima čak ne želimo ni razmišljati, koji postoje ne samo u našem svijetu, nego i pri nivoima koje čak ne možemo ni percipirati? Nije važno što je to vjerojatno istina, oni su ZASTRAŠUJUĆI! Zašto nas oni plaše?

Sjećate li se jaguara? Kada susretnete jaguara, vaš se život zauvijek promijeni.

A sjećate li se najvažnijeg elementa: oni govore te stvari ljudima koji su mislioci, i još važnije ljudi od RADa.

Od svih mnogih ljudi na planeti sa idejama o tome kako naći izlaz iz labirintske petlje, mnogi od njih stoje u kriticizmu o tome što mi ovdje radimo; a koliko od njih išta RADi glede toga što misli da će učiniti razliku? Koliko se od njih ponaša poput lokalnih jedinica za popravke da znanjem nelinearne

dinamike i složenih sistema?

Koliki od njih provode 10 i više sati na dan prikupljajući materijal, i pišući i proizvodeći nešto što BI MOGLO pomoći, čak iako možda nije savršen ili pravi odgovor? Koliki od njih rade da proizvedu nelinearnu promjenu u ovom složenom sistemu naših individualnih i kolektivnih realiteta? Mi već znamo da je sadašnja stvarnost ona koju ne želimo. Već možemo shvatiti, ako imamo neuron povezan s drugim neuronom, da “starovremene religije” i filozofski sistemi ne funkcioniraju jer su bili pokušavani sa malo ili nimalo uspjeha kroz hiljade godina. Koliko je od ovih opsjednutih kritičara izgrađeno od osjećaja nade i – usuđujem se reći – čak i vjere u sebe?

Željela bih vidjeti svakog pojedinca ponaosob, koji provodi svaki trenutak svojeg vremena i energije napadajući ono što mi radimo ovdje, da si uzme istu količini vremena svaki dan i kreira svoju vlastitu web stranicu gdje također može davati svoje informacije. Molim stavite si novac u usta, i potrošite oko 10.000 \$ godišnje na knjige i časopise, kompjutere i internet, kao što to činimo mi, kako bi bili informirani o stvarima koje bi zapravo mogle pomoći drugima. I onda, informirajte ih! Ali nemojte pokušavati kršiti moju slobodnu volju radeći to na način koji meni paše. Imate svoju “vjjeru”, sada mi pokažite vaša djela.

I tako se nalazimo pri onoj točki nazubljenog ruba dvije ploče gdje postoji trenutak kritičnog priliva energije, i znamo da će doći do eksplozije. A rezultati su nepredvidivi.

Vratimo se nazad do ideje da je traženje znanja traženje istine.

Za ovaj problem imamo mali ključ: ideju o “biti SLOBODAN”. Ako je to ISTINA, ona će nekoga osloboditi.

No, što to znači biti slobodan {eng. free}? Ta je riječ izvedenica od Indo-Europske baze “prie”, što znači “biti prožet nježnošću,, držati dragu osobu.” Povezana je sa sanskrtskom “priya”, ili “željan”. Iz istog korijena imamo i “friend.” {priatelj}. I tako bi mogli misliti da biti slobodan znači da smo puni prijateljstva i dobrovoljnosti i držati sve što promatramo i doživljavamo – za dragu osobu! Biti slobodan znači da nam ni jedna sila ne može oteti ove osjećaje, da smo dosegli nivo znanja koji je otvoren i prihvaćanjem svega štoZNAMO i to putem znanja, sposobni smo voljeti bez uvjeta.

Ideja da je “priatelj” povezana sa slobodom i znanjem nalazi se u mnogim drevnim učenjima. Sufi majstori nazivaju se “Prijatelji Božji.” Dakle, mogli bi smo misliti da biti SLOBODAN znači biti Prijatelj Boga. No, najvažnija stvar o prijatelju jest da je to netko koga vi ZNATE zahvaljujući tome što ste otvoreni i prihvivate bez ograničenja. Dakle, vrtimo se u krugu. I mogli bi reći da **stvar koju trebamoZNATI kako bi smo bili SLOBODNI, jest Bog.**

Apostol Pavao je napisao:

Citat:

Za ono što jeZNANO o Božjem prisustvu ... njegova priroda i svojstva ... napravljeni su jasno razlikovno U i KROZ STVARI KOJE SU STVORENE...

... što jasno ukazuje da proučavanje svijeta i svega unutar njega predstavlja put ka Bogu dostupan

svima. To je također precizna izjava da SVE što postoji JEST Bog, te stoga **vrijedno poznavanja i otvorenosti bez uvjeta**. Pavao dalje komentira o onima koji zamjenjuju vjerovanja, “tašta zamišljanja, budalasta zaključivanja i glupa nagađanja,” jer istinsko znanje Boga, koje može biti zadobiveno putem proučavanja i promatranja kreacije. On napominje da takvi ljudi “ne smatraju shodnim uzeti u obzir Njega, vrijednog znanja.” I tako se nalazimo suočeni sa idejom da odbijanje da se uči, odbijanje da se prikuplja znanje, i raste – jednak je odbijanju Boga!

Pavao napominje: “postavljajući se poput sudca i osuđujući drugog, vi osuđujete sebe.” A što to znači sudit i osuđivati? Ograničiti nečiju otvorenost prema znanju, da postavlja pitanja sa pred-formiranim mišljenjima, prepostavkama i odgovorima.

Ove posijane ideje jasnije su objašnjene u Sufi učenjima Ibn al-'Arabi. Ovdje nalazimo baš ono što je Pavao rekao u prvom poglavlju Rimljanima, što se može svesti na ideju da sve što postoji, činjenicom postojanja, manifestira nešto od Božanske Prisutnosti, koja po definiciji prigljuje sve što postoji. Stoga se Bog može pronaći posvuda u svemu, i svo znanje jest znanje Boga.

Razumijevanje principa stvaranja govori nam da je dinamička aktivnost “znati” izražena u stvaranju putem **Božje želje da upozna Sebe kroz stvaranje**. Kao što Sufiji kažu, Bog je bio sam i želio je Prijatelja kojeg će voljeti i koji će Njega voljeti. I iz te želje, nastalo je Stvaranje {Kreacija}. Stoga svako ograničenje ili prepostavljanje koje činimo glede kozmosa i svega unutar njega. Predstavlja ograničenje postavljeno nad Bogom.

U Sufi tekstovima “nalaz” je identičan sa sviješću i samosvjesnošću, ili sa “znanjem.” Znanje je velika premija koju treba prikupiti, ali očito je da ga ne može svatko imati u jednakoj količini.

Ovo je jasno opisano u Paraboli o Srebrnjacima {izvorno: Parabola o Talentima; može se raditi i o zlatnicima i o srebrnjacima – p.p}. U ovoj priči Isus opisuje “Znanje” kao “imetak” dan trojici slugu. Dva od trojice iskoristila su to kako bi priskrbili čak i više. Zapravo, točan opis je da su oni “investirali”, odnosno preuzeli rizik ulaganjem onoga što im je dano, kako bi to uvećali. A sluga koji se očajnički držao svoga malog dijela znanja/srebra, zakopavši ga u zemlju od straha da je njegov gospodar težak i zahtjevan, izgubio je i to malo što je imao. Zatvorio je svoj um prema većoj količini znanja. Prepostavio je da je ono što je imao bilo dosta i prestao je tražiti. **On se odrekao sebe odricanjem od znanja.**

Možda izgleda nepošteno, ali poanta je očito da treba nadvladati strah i zahtijevati u opsegu preuzimanja rizika i rada, kako bi se dobilo, čak iako netko pri tom mora privremeno predati jedan nivo kako bi zadobio drugi, što je ključ postajanja “Prijatelja Bogu.” Bog želi Prijatelje, a ne gmizave, strašljive robe. A kako može Bog imati prijatelje sa kojima može komunicirati ako oni nemaju znanja?

Bog kaže: “Bio sam Skriveno Blago, a Volim da sam znan...” Što nam govori da je Ljubav Božja, Ljubav u ime Znanja. Znati i biti znan. Istinska je ljubav – ljubav sa znanjem. Bez znanja ljubav gubi svoj smjer. Postaje preinačena, podijeljena, pustopoljina, kao voda koja se gubi u pustinji. Ljubav Sufija je usmjerena prema Bogu. A to je jedino moguće sa Znanjem o Njemu.

I tako, mogli bi smo misliti da je jedan od ciljeva zadobivanja znanja – saznati kako da se bude prijatelj Bogu. I ovo je mjesto gdje se mnogi spotiču i upadaju u prepostavke. Svaka osobina ili kvaliteta koju nalazimo u kozmosu mora biti osobina ili kvaliteta Boga. Sufiji to nazivaju “Imenima Božjim”. A Bog ima mnogo “imena.” Svako ime označava par suprotnosti. Bog Milosrdni može biti

spoznat kroz Praštanje, a Bog Srditi je znan kroz Osvetu. A to su samo dva primjera. Različitost odnosa {veza}, koje mogu biti raspoznate u Bogu, su razlog, primarni uzrok, višestrukosti odnosa u kozmosu. SVE STVARI su manifestacije i efekti Božanskih Imena ili osobina u bezbroj kombinacija. Bog ima mnoga lica, ali nisu sva ugodna!

Sva bića, na ovaj ili onaj način, traže Boga. A manira u kojoj tražimo određuje vrstu prijateljstva koju imamo. **Bog nam je prijatelj na isti način na koji smo mi prijatelji kozmosu.** Važnost ove tvrdnje nesmije biti precijenjena! Samo putem znanja smislova u pozadini naših iskustava i materijalnog svijeta možemo istinski raspoznati i podijeliti esencijalne osobina blo koje date manifestacije i tako upotrijebiti naš SLOBODNOVOLJNI IZBOR u smjeru prema onima koja su znana kao "predivna Lica Božja." To su arhetipovi, ili "žarišne točke" na Valu.

Kako netko zadobiva istinu? Kako netko zbacuje iluzije? Kako netko razlikuje znanje Svjetla od znanja koje vodi u tamu?

To dolazi putem kombinacije faktora. Prvo je prikupljanje i zadobivanje znanja svih oblika i vrsta. Sve znanosti i umjetnosti su od vrijednosti u povećanju znanja ako im se pristupilo sa namjerom pripremanja broda za Božansko znanje. Jer, istinski, svako je znanje Božansko. Što više znanja imate o stvarima iz svog svijeta, veći će biti brod koji ste pripremili za primanje Božanskog Znanja.

Riječ koja je kamen spoticanja na mnogo načina za mnoge ljude, dolazi ovdje: VJERA. No, nakon svega, je li vjera tako teška? Ona je, u čistom smislu, **osjećaj sigurnosti u vašem znanju zahvaljujući iskustvu i ispitivanju.**

No, kako možete iskusiti i ispitati vjeru ako nemate znanja sa kojim bi iskusili i ispitali vjeru? Ako je vaša vjera slaba, morate ju uspostaviti putem znanja. Da vam je dat dokaz, a dokaz dao vjeru, tada bi svi imali vjeru i zatim "svojstva vjere", što su izgradnja i povećanje sjaja unutrašnje svjetlosti putem znanja kombiniranog sa vjerom – to ne bi imalo vrijednosti u vašem odmicanju dalje na putu prema gore. Vjera je samo-dokazivo znanje unutrašnjeg svjetla. Svjetlost je to što raste iznutra putem napora da se spozna istina i Bog putem prikupljanja znanja.

A sve započinje PITANJEM bez vjerovanja, nego sa apsalutnom otvorenosću prema primanju odgovora. Jer, na kraju, ta otvorenost traženja bez pretpostavki ili prethodno formiranih mišljenja, predstavlja esenciju vjere.

A izgleda da postavljanje ili ne postavljanje tih pitanja uspostavlja razliku između svjesnosti i nesvesnosti. Naravno, postoje i oni koji TVRDE da pitaju, ali zapravo to ne čine; oni već imaju svoj odgovor u nekom sistemu vjerovanja koji je uspostavio svoju moć nad njima. Ali oni koji pitaju, koji STVARNO pitaju, suočeni su sa tren-za-trenom odlukama, izborima koje oni moraju učiniti kako bi navigirali labirintom nadajući se da će ih ti izbori odvesti ili u centar ili ka izlazu, u ovisnosti o njihovom "usmjerenju". Stoga, ako netko pita sa potpuno otvorenim umom i srcem, svaki trenutak kada su otvoreni, predstavlja trenutak kada su svjesni. Oni koji ne pitaju su nesvesni, oni egzistiraju u stanju straha.

Stoga je potreban praktičan plan, modus percepcije putem kojega možemo razumjeti odgovore na naša pitanja; svatko od nas, individualno, bez da predamo svoju moć nekoj drugoj vanjskoj, dominantnoj religiji ili filozofiji. Moramo naučiti na direktnu interakciju sa kozmosom na osobni način. Zbog toga što jedino uzajamnim djelovanjem sa tom kreativnom silom egzistencije mi istinski JESMO naša AUTENTIČNA sebstva. Kada navigiramo labirintskom petljom sa našom vlastitom snagom, putem

naših vlastitih izbora, mi doživljavamo istinsku slobodu bivstvovanja. U mogućnosti smo vidjeti da jedan put ne vodi ka našem odredištu, i **slobodni smo osvrnuti se uokolo i pokušati drugim putem**. Nismo prisiljeni da marsiramo na mjesto, nasuprot ciglenog zida, ne znajući da nigdje nećemo stići jer smo sebi dozvolili da nam "vjera" u neki vanjski izvor snage, bilo materijalni, bilo filozofski, ili religiozni, stavi povez preko očiju. Slobodni smo BITI.

Kako?

Vraćamo se na "učenje". Ovdje smo da učimo. Kada bi puko iznalaženje pravog tona i nijanse "ljubavi" moglo to učiniti, zaista ne bi bilo nikakvog smisla biti ovdje. No kao što je naš dopisnik prije istaknuo, ovdje smo da naučimo kako da volimo. Jedina je razlika, umjesto stavljanja kolica ispred konja, što vodi promašaju i frustraciji studenta, Kasiopejci su se prihvatali da nas poduče osnovama, koje izgleda krajnje nedostaju u većini učenja objavljenih tijekom milenija, možda prema nacrту. Kako možemo naučiti računicu ljubavi, ako ne možemo izvesti aritmetiku svjesnosti?

Diane Ackerman piše u Prirodnoj Povijesti Ljubavi:

Citat:

Kada postavim staklenu prizmu na prozorsku dasku i dozvolim suncu da prođe kroz nju, spektar boja zapleše na podu. Ono što zovemo "bijelo" jest duga koloriranih zraka upakiranih na malom prostoru. Ova ih prizma oslobađa. Ljubav je bijelo svjetlo emocije. Ona uključuje mnoge osjećaje koje, iz lijnosti i konfuzije, nagomilavamo u jednu jednostavnu riječ. ...Svi priznaju da je ljubav čudesna i potrebna, ipak nitko se ne slaže u tome što ona jest. ...Ljubav. Kako malenu riječ za ideju toliko neizmjernu i moćnu da je izmijenila tijek povijesti, smirila čudovišta, rasplamsala umjetnička djela, razgalila usamljene, pretvorila žilave momke u sentimentalne, utješila porobljene, dovela jake žene do ludila, glorificirala ponizne, pokretala nacionalne skandale, bankrotirala razbojničke barune, i od kraljeva napravila mljeveno meso.

Sanskritska riječ "lubhyati" (on žudi) jest korijen naše riječi "Ljubav." Ljubav je jedan drevni delirij, žudnja starija od civilizacije, sa glavnim korijenima koji sežu duboko u mračne i zagonetne dane.

Mi koristimo riječ 'ljubav' na tako traljav način da ne mora značiti gotovo ništa, ili absolutno sve. ...To je općenito shvaćen motiv za zločin. 'A, on je bio zaljubljen,' uzdahnemo, 'to objašnjava sve.' Zapravo u nekim europskim i južnoameričkim zemljama čak je i ubojstvo oprostivo ako se radilo o 'zločinu iz strasti'. Ljubav je, poput istine, nepobitna obrana.

[Ackerman, 1994.]

Što možemo reći o toj stvari koju zovemo ljubav, koja ima toliko mnogo uticaja u našim životima, a koju još uvijek imamo u terminima grupnog izražaja tolikih stvari? Jedan od najpoznatijih pisanih radova o temi ljubavi, je ono apostola Pavla u 13-om poglavju njegova pisma Korinćanima:

Citat:

Ako govorim jezicima ljudi i anđela, a nemam ljubavi, onda sam ja samo bučni gong ili klepetav cimbal.

A ako imam proročanske moći – a to je dar tumačenja božanske volje i svrhe; i razumijem sve tajne istine i zagonetke, te posjedujem svo znanje, i ako imam vjeru tako da mogu

pomicati planine, ali nemam ljubavi, ja sam ništa – beskorisno ništa.

Čak i ako razdijelim sve što imam kako bih nahranio siromašne, i predam da mi tijelo spale, a nemam ljubavi, ne dobivam ništa.

Ljubav dugo podnosi, strpljiva je i ljubazna; ona nikada nije zavidna niti kipti ljubomorom; nije puna sebe ni hvalisava, ne postavlja se oholo.

Nije sujetna – arogantna i nadmena ponosom; nije sirova i ne ponaša se nepodesno. Ljubav ne inzistira na svojim vlastitim pravima ili svom vlastitom putu, jer nije samo-tražeća; nije osjetljiva, sklona sekiraciji ili ozlojeđenosti; ne uzima u račun zlo koje joj je učinjeno – ne obraća pažnju na propaćene nepravde.

Ne raduje se nepravdi i grešnosti, ali se raduje kada pravo i istina prevagnu.

Ljubav izdržava ispod svega i svačega što dolazi, uvijek je spremna vjerovati u ono najbolje u svakoj osobi, njezine nade ne iščezavaju ni pod kakvim okolnostima, izdržava sve bez da slabi.

Ljubav nikada ne omane – nikada ne iščezne ili postane nepoželjna, ili dođe do nekog kraja. Kod proraka, ona će biti ispunjena i proslijedena dalje; kod jezika, oni će biti uništeni i ukinuti, znanje će biti zamijenjeno istinom.

Jer znanje je naše rascjepkano, a tako i naše proroštvo.

No, kada potpuni i savršeni dođe, nepotpuni i nesavršeni će nestati – postati zastarjeo, isprazan i bitiće smijenjen.

Kada sam bio dijete, govorio sam kao dijete, mislio kao dijete, razmišljao kao dijete; sada kada sam postao muškarac, završio sam sa dječjim načinima i ostavio ih sa strane.

Jer sada gledamo u ogledalo koje daje jedino zamagljeni odraz stvarnosti, poput unutrašnjosti neke zagonetke, no kada savršenost dođe, ogledati ćemo se u stvarnosti i licem u lice! Sada znam djelomično, no onda ću znati i razumijeti potpuno i jasno, čak i u istoj maniri kao da sam u potpunosti i jasno poznat i shvaćen od Boga.

I tako žive vjera, nuda i ljubav; ali najveća od njih je ljubav.

Kao što sam rekla, Pavlov govor o ljubavi jedan je od najpoznatijih i najcitanijih pasaža u literaturi o Ljubavi – a također i jedan od najmanje shvaćenih!

Zašto je to tako?

U Verziji Kralja Jamesa, riječ koja je u prijašnjem pasažu prevedena kao "Ljubav", dana je u Elizabetinskom Engleskom kao "milosrđe". { ništa čudno kada je u pitanju isprazni engleski jezik, lišen suptilnih duhovnih nijansiranja, kakva primjerice postoje u arapskom jeziku, (čime Ibn al-'Arabi postaje vrlo upitno shvaćen i nijansiran na engleski); pa nije ni čudo da u engleskom jedna riječ ima po 3 - 5 različitih značenja, na 'veselje' prevoditelja. Ovo na najbolji način ilustrira vrijednost gnoze kao

direktnog znanja bez posredništva jezika – p.p. }. Dakle, stajalo je “Vjera, Nada i Milosrđe” kroz stotine godina. Generacije Kršćana bile su uključene u djelo “milosrđa”, vjerujući da je to ono što se zahtijeva od njih. I ta konceptualizacija ljubavi KAO milosrđa postala je utisnuta u našu svijest. Zašto su prevoditelji baš izabrali “milosrđe” od svih raspoloživih izraza, ja ne znam. No, korijen riječi “milosrđe” jest indoeuropski, karo, što znači “svidati se, žudjeti.” Kasnije je postalo gotički termin “hors”, što je značilo preljubnik.

U svakom slučaju, “milosrđe” je bilo korišteno da izrazi grčku riječ agape koja zapravo znači “voljeti gozbu”. Bila je opisana kao “obrok koji su rani kršćani jeli zajedno.” Postojale su mnoge kasnije interpretacije ovog “voljenja gozbe”, a nijedna nije na zadovoljavajući način objasnila što je Pavao mislio. Jasno je da je imao neku ideju o nečemu izuzetnom što je skriveno velom od nas. No, na to ćemo se vratiti kasnije. (Naznaka: ovo znači da ja znam o čemu se radi, ali nije prikladno vrijeme da to kažem!)

Dakle, možemo se odmah riješiti ideje da ovaj esej o Ljubavi ima išta sa onim što je od njega napravljeno. No, još uvijek, standardi “ljubavi” u našem društvu, esencijalno su temeljeni na ovom poglavlju Novog Zavjeta. Htjela bih da primijetite treći redak napomene pasaža:

Citat:

“Čak i ako razdijelim sve što imam kako bih nahranio siromašne, i predam da mi tijelo spale, a nemam **ljubavi**, ne dobivam ništa.”

Jasno je da je ljubav nešto drugo a ne “davanje siromašnima,” bilo da su stvarno siromašni, ili samo duhom. Sigurno je da je bilo mnogo “davanja siromašnima” i “predaje tijela na spaljivanje” tijekom kršćanske povijesti, a većina toga je napravljena radi manipuliranja i kontroliranja!

Citat:

P: Na primjer: postoje neki ljudi koji vole patiti jer vjeruju da je meso grijeh. To je velika stvar koju su uveli Lizziji. Tokom mnogo stoljeća, željeli su da ljudi pate i napravili su tu veliku stvar i galamu oko seksa i sve što bi se moglo smatrati ugodnim ili poželjnim se negira i da bi osoba trebala patiti i da bi se oni mogli hraniti tom patnjom. I, zapravo, da se osoba učini...

O: Ako netko želi patiti, on i pati radi očekivanja neke nagrade u budućnosti. On želi nešto posjedovati na kraju.

I naravno, obzirom na:

Citat:

“Ljubav dugo podnosi, strpljiva je i ljubazna; ona nikada nije zavidna niti kipti ljubomorom; nije puna sebe ni hvalisava, ne postavlja se oholo.

Nije sujetna – aragonantna i nadmena ponosom; nije sirova i ne ponaša se nepodesno. Ljubav ne inzistira na svojim vlastitim pravima ili svom vlastitom putu, jer nije samo-tražeća; nije osjetljiva, sklona sekiraciji ili ozlojeđenosti; ne uzima u račun zlo koje joj je učinjeno – ne obraća pažnju na propaćene nepravde.”

Postoji tu dakako, mnoštvo “modifikacija ponašanja” od strane onih koji misle da će gajenjem

vanjskog ponašanja poniznosti, strpljenja, ljubaznosti, samopožrtvovnosti itd., dostući raj. Još jednom nalazimo:

Citat:

O: Ako netko želi patiti, on i pati radi očekivanja neke nagrade u budućnosti. On želi nešto posjedovati na kraju.

Bezuvjetna Ljubav. Ovo je reklamirano od strane religija i filozofija svih vrsta, a posebice u današnje vrijeme New Ageovskih Opskrbljivača Mudrošću. To bi trebao biti sveopći lijek za sve naše probleme – kada bi samo mogli voljeti “bezuvjetno”, sve prepreke u nešim životima bi nestale a mi bi se neometano popeli na planinski vrh Kozmočke Svjijesti!

Pavlova napomena iznad ukazuje da sve osobine koje obično pripisujemo “bezuvjetnoj ljubavi”, poput davanja siromašnima, predajom naših tijela da budu spaljena, poniznost, nesebičnost itd., ne predstavlju ništa bez te “ljubavi” o kojoj on priča. Dakle, jasno je da te stvari koje mi definiramo kao ljubav, NISU ljubav, prema Pavlovoj definiciji.

Naravno, mogli bismo iskazati jednostavnu tvrdnju da je on mislio da činjenje sa izvanske strane bez istinskog osjećanja iznutra – predstavlja problem; ali ne mislim da je problem tako jednostavan, niti da je to ono na što je on mislio. A odgovor nalazimo u sljedećoj napomeni:

Citat:

“Ljubav nikada ne omane – nikada ne isčezne ili postane nepoželjna, ili dođe do nekog kraja. Kod proroka, ona će biti ispunjena i proslijedena dalje; kod jezika, oni će biti uništeni i ukinuti, **znanje će biti zamijenjeno istinom.**”

Ovdje Pavao kaže da ljubav nikada ne isčezne ili dođe do kraja... i zatim navodi one stvari koje DOLAZE do nekog kraja, te slijedi napomena da će **znanje biti zamijenjeno istinom.** Drugim riječima, **Ljubav i Istina su iste stvari.** No, nije li znanje istina? To ovisi o vašoj definiciji riječi. Pavao kaže:

Citat:

“Jer znanje je naše rascjepkano, a tako i naše proročanstvo.”

“No, kada potpuni i savršeni dođe, nepotpuni i nesavršeni će nestati – postati zastarjeo, isprazan i biti će smijenjen.”

Mnogi ljudi tumače ovaj pasaž značenjem da kada Isus dođe, nepotpuni i nesavršeni će nestati. No, u prošlom retku Pavao nam je ceć rekao što dolazi: Istina. Rascjepkano znanje i rascjepkano proročanstvo biti će zamijenjeno Istinom. Pavao dakle govori o upotpunjenu i usavršavanju znanja i proročanstva. Također treba primijetiti maniru u kojoj on koristi izraz proročanstvo, koje ukazuje na “znanje božanske Volje i svrhe,” tako da je to zapravo samo još jedan nivo ili vrsta znanja. Ukratko, ono što izgleda Pavao opisuje jest 4.denzitetno stanje postojanja.

On kaže:

Citat:

“Jer sada gledamo u ogledalo koje daje jedino zamogljeni odraz stvarnosti, poput unutrašnjosti neke zagonetke, no kada savršenost dođe, ogledati ćemo se u stvarnosti i licem u lice! Sada znam djelomično, no **onda ću znati i razumijeti potpuno i jasno, čak i u istoj maniri kao da sam u potpunosti i jasno poznat i shvaćen od Boga.**“

Prvo kaže da je naše znanje o našoj stvarnosti rascjepkano – zamogljeni odraz u ogledalu, zagonetka, no “kada savršenost dođe”, a to znači Istina kako ju je on definirao prije, onda i samo onda,”ogledati ćemo se u stvarnosti i licem u lice!”

Zatim to dalje pojačava: “ Sada znam djelomično, no onda ću znati i razumijeti potpuno i jasno... u istoj maniri kao da sam u potpunosti i jasno poznat i shvaćen od Boga.”

Možemo dakle vidjeti da se Pavao trudi da nam prenese da su **Ljubav i Istina iste stvari, isprepletene, neodvojive.** A to je definicija Znanja prema Kasiopejcima:

Citat:

Da bi voljeli, morate znati. A znati znači imati svjetlo [drugim riječima istinu]. A imati svjetlost znači voljeti. I imati znanje znači voljeti.

Bio sam skriveno blago, a volio sam da budem znan, tako sam stvorio čovjeka kako bih mogao biti znan.

P.D.Ouspensky je napisao u **Tertium Organum:**

Citat:

Nema područja života koje nam ne otkriva beskonačnost novog i neočekivanog ako mu se približimo sa spoznajom da se ono ne iscrpljuje kroz svoju vidljivu stranu, da iza te vidljive strane postoji cijeli svijet novih i nerazumljivih snaga i odnosa. **Prvi korak prema njemu jest spoznaja o postojanju nevidljivoga svijeta.** [Ouspensky, 1922.]

U izvjesnim aspektima naših života dolazimo u direktniji kontakt sa tom “Nevidljivom Prirodom Boga” nego u ostalima. Ljubav i Smrt dva su takva aspekta.

U Hindu mitologiji, Ljubav i Smrt su dvije strane JEDNOGA. Shiva, bog reproduktivnih sila u prirodi također je i bog nasilne smrti, ubojstva i razaranja. Njegova žena Paravati, boginja ljepote, ljubavi i sreće, istovremeno je i Kali, boginja zla, nesreće, bolesti i smrti. Zajedno, Shiva i Paravati/Kali jesu bogovi mudrosti, znanja, dobra i zla.

Citat:

Ljubav i Smrt kreću se ovim svijetom poput odvojenih stvari, prožimaju ga, sveprisutne, a opet kao da pripadaju nekom drugom modusu egzistencije. [Carpenter, Drama o Ljubavi i Smrti, 1912.]

Uvijek su postojali oni koji su tvrdili da znaju ili uče o "filozofiji smrti" - da mi umremo jedanput, i onda smo ili spašeni ili prokleti, da umremo pa se reinkarniramo, ili da umremo i postanemo ništa. Zapravo, moglo bi se reći da su sve religije samo načini učenja o smrti!

Problem je Ljubav. Obično je prihvaćeno sa naše strane da je Ljudav data; već je shvaćena i znana. Različiti sistemi religije i filozofije poprilično su isti u svojim učenjima o ljubavi. Pa opet, ostaje činjenica da je **Ljubav jednako velika zagonetka kao i smrt!**

Kao što Diane Ackerman kaže:

Citat:

Postoje bezbrojne studije o ratu, mržnji, zločinu, predrasudi, itd. Socijalni znanstvenici preferiraju da proučavaju negativna ponašanja i emocije. Možda se ne osjećaju tako ugodno proučavajući ljubav po sebi {per se}. Dodala sam ono 'per se', jer oni proučavaju ljubav – često proučavajući što se događa kada je ljubav nedostatna, osujećena, izvitoperena ili odsutna.“ [Ackerman, 1994.]

No, je li to zaista slučaj?

Ouspensky piše:

Citat:

Ljubav je, zapravo, kozmička pojava u kojoj su ljudi, čovječanstvo, tek slučajni; kozmička pojava koja se zanima za ljudske živote ili duše koliko i Sunce za svoj sjaj, tako da, uz pomoć njegova svjetla ljudi mogu obavljati svoje svakidašnje poslove i koristiti ga za svoje ciljeve. Kad bi ljudi mogli to razumjeti, makar samo dijelom svoje svijesti, pred njima bi se otvorio novi svijet i postalo bi im vrlo čudno gledati na život iz svih uobičajenih uglova. Tada bi shvatili da je **Ljubav nešto posve drugačije i drugačije vrste no što su sitna zbivanja zemaljskog života.**

Možda je ona svijet osobitih duhova koji povremeno obuzmu ljude, potčinjavaju ih i pretvaraju u oruđe za postizavanje vlastitih nerazumljivih ciljeva. ...Možda je ona alkemijsko djelo Svevišnjega u kojem ljudske duše i tijela igraju ulogu elemenata iz kojih se izrađuje kamen mudraca ili eliksir života ili neki osobit elektricitet potreban nekome za neke tajnovite svrhe.

...Ljudi nastoje ljubav potčiniti sebi, prisiliti je da služi njihovim ciljevima, i duhovnim i materijalnim. Ali ljubav se ne može ničemu potčinjavati i ona se nesmiljeno osvećuje jadnim smrtnicima koji žele podjarmiti Boga da služi njihovim ciljevima.

...Kako su u zabludi o podrijetlu ljubavi, ljudi su u zabludi i o njezinim ishodima.

...Nastavku vrste. No, taj objektivni posljedak, koji se može i ne mora dogoditi, u svakom je slučaju samo posljedak izvanske, objektivne strane ljubavi, materijalne činjenice začeća.

...Međutim, ako s tog stajališta razmatramo ljubav, morat ćemo priznati da te snage ima više no što je nužno, beskrajno više. Zapravo, za ciljeve održavanja vrste koristi se samo mali

djelić od jednog postotka te snage ljubavi kojom Ijudski rod raspolaže.

Kamo onda odlazi glavnina te snage?

Uzmimo običnu svijeću. Ona bi trebala davati svjetlo. No ona daje mnogo više topline negoli svjetla. Svjetlo je izravna funkcija svijeće, toplina je njezina neizravna funkcija, a dobivamo više topline nego svjetla. Svijeća je peć udešena za osvjetljavanje. **Da bi davalasvetlo, svijeća mora gorjeti.** Gorenje je neophodni uvjet za dobivanje svjetla od svijeće; bez gorenja se ne može. Ali

to isto gorenje proizvodi toplinu. Na prvi pogled se čini da se toplina koju proizvodi svijeća neproduktivno rasipa i da je kadšto čak i suvišna, neugodna i na smetnju: ako je soba osvijetljena svijećama u njoj postaje odveć vruće. No, činjenica je da se svjetlo dobiva iz svijeće samo zbog toga što ona gori: razvijanje topline i usijavanje ispuštenih plinova.

Isto se može primijeniti na Ijubav. Kažemo da samo beznačajni dio energije ljubavi odlazi na stvaranje potomstva; veći dio, čini se, očevi i majke troše na svoje osobne emocije.

U proljeće, s prvim buđenjem emocija Ijubavi, ptice počinju pjevati i graditi gnijezda. Pozitivist će, naravno, za sve to pokušati naći jednostavno objašnjenje: pjevaju zato da privuku ženke ili mužjake i slično. No čak ni pozitivist neće moći zanijekati da **tog pjevanja ima mnogo više no što je potrebno za »održavanje vrste«.** Dakako, za pozitivista je »pjevanje« tek »slučajno«, samo »sporedni proizvod«. No to **pjevanje zapravo može biti najvažnija funkcija određene vrste**, smisao njezina postojanja, svrha koju je priroda imala u vidu kad je stvarala tu vrstu. I to pjevanje nije potrebno da se dozovu ženke, već zbog nekog općeg sklada u prirodi koji mi samo ponekad nejasno osjećamo.

Iz ovoga vidimo da ono što se čini popratnom funkcijom ljubavi sa stajališta jedinke može služiti kao glavna funkcija vrste. Ljubav je pobudila žudnju za djelatnošću. Nagon upravlja tom žudnjom za djelatnošću... **Na prvo buđenje ljubavi - započinje rad.**

Isto vidimo i kod čovjeka. Ljubav je stvaralačka snaga. Stvaralačka snaga ljubavi ne očituje se u jednom, nego u mnogo različitih pravaca. Možda baš ta snaga ljubavi, Eros, potiče čovječanstvo da ispuni svoju glavnu funkciju... **sva stvaralačka djelatnost čovječanstva je ishod ljubavi.**

...Ako je stvaranje, **rađanje ideja, svjetlo koje dolazi od ljubavi, onda to svjetio dolazi od velikog plamena.** U tom vječnom plamenu, u kojemu gori sve čovječanstvo i čitav svijet, razvijaju se i oplemenjuju sve snage Ijudskog duha i uma; i možda će baš iz tog plamena, ili s njegovom pomoći, niknuti u biću nova snaga koja će one što je slijede oslobođiti okova tvari.

Zadržao sam se tako dugo na pitanju razumijevanja ljubavi jer je ono od najveće životne važnosti; zato jer se većini ljudi koja se približava pragu tajne baš s te strane mnogo toga otvara i zatvara i zato jer za mnoge baš to pitanje predstavlja veliku prepreku.

U ljubavi je najvažnije ono što nije, ono što je potpuno nepostojeće s uobičajenog, svakidašnjeg materijalističkog gledišta. U tom osjećanju onoga što nije i u tako dosegnutom dodiru sa svijetom čudesnog, to jest, istinski zbiljskog, glavni je smisao ljubavi u ljudskom životu.

...Sav život, svim svojim činjenicama, događajima i slučajevima, nemirima i težnjama vodi nas spoznavanju nečega. Svo životno iskustvo jest spoznaja. Najjača ljudska emocija čežnja je za nepoznatim. Čak i u ljubavi, najjačoj strasti, kojoj se sve žrtvuje, to je težnja za nepoznatim, za novim – radoznalost.

...Čovjek ostvaruje svoje postojanje i postojanje svijeta kojega je dio. Njegov odnos prema sebi i prema svijetu naziva se spoznajom {znanjem}. **Proširivanjem i produbljivanjem odnosa prema sebi i prema svijetu predstavlja proširivanje znanja.**

Sve mentalne sposobnosti čovjeka, svi elementi njegova unutrašnjeg života - osjeti, predodžbe, pojmovi, ideje, sudovi, zaključci, osjećaji, emocije, čak i stvaralaštvo - sve su to naša **oruđa spoznaje {znanja}**.

...Evolucionisti, Darwinovi sljedbenici, reći će da su borba za opstanak i odabir najspasobnijih stvorili razum i osjećaj modernog čovjeka, - da razum i osjećaj služe životu, čuvaju život pojedinca i vrste, a izvan toga, sami po sebi, oni nemaju smisla.

Suprotni argument je da ako inteligencija postoji, onda ne postoji ništa doli inteligencija. Ako borba za opstanak i odabir najspasobnijih doista imaju takvu ulogu u stvaranju života, onda oni nisu slučajnost, već proizvodi inteligencije koju mi ne znamo. Oni, kao i sve drugo, služe spoznaji {ZNANJU}.

No mi ne shvaćamo, ne vidimo prisutnost inteligencije u pojavama i prirodnim zakonima. To nam se događa stoga što ne proučavamo cjelinu, već dio, ne vidimo cjelinu koju želimo proučiti. A proučavajući mali prst ne možemo vidjeti inteligenciju čovjeka. Isto je i s prirodom. Mi uvijek proučavamo samo mali prst prirode. Ako to shvatimo, i ako razumijemo da je svaki život očitovanje dijela neke cjeline, tek tada će se otvoriti mogućnost za spoznaju te cjeline.

...Svaki pojedini ljudski život trenutak je života velikog bića koje živi u nama. **Inteligencije svih viših bića ne postoe neovisno o nižim životima.** To su dvije strane iste stvari. Svaki pojedinačni ljudski um u nekom drugom presjeku svijeta može proizvesti iluziju mnogih života.

Život i um nama se čine međusobno različitima i odvojenima, jer mi ne znamo ni kako gledati, ni kako vidjeti. A to, pak, ovisi o činjenici da vrlo teško izlazimo iz okvira naših podjela. Mi vidimo život stabla, ovog stabla. Ako smo rekli da je život stabla očitovanje nekog uma, mi to razumijemo kao da je život ovog stabla očitovanje uma tog stabla.

To je, dakako, besmislica što potječe iz našeg »trodimenzionalnog mišljenja«, »Euklidskog razuma«. Život ovog stabla očitovanje je uma vrste ili roda, ili, možda, inteligencije svog biljnog carstva.

Slično tome i **naši pojedinačni životi očitovanja su neke više inteligencije**. Dokaz za to nalazimo u činjenici da **naši životi nemaju nikakva drugog smisla, osim u procesu stjecanja znanja**. Čovjek koji misli prestaje bolno osjećati odsutnost smisla života tek kad to shvati i tada on počinje svjesno težiti onome čemu je ranije težio nesvjesno.

Osim toga, **to stjecanje spoznaje {znanja}, koje je naša funkcija u svijetu**, ne postiže se samo intelektom, već čitavim našim organizmom, čitavim tijelom, našim životom i životom ljudskog društva, njegovim organizacijama, ustanovama, svom kulturom i civilizacijom. **I dolazimo do znanja koje zaslužujemo znati.**

Kad kažemo da je stjecanje znanja cilj intelektualne strane čovjeka, to neće izazvati nikakvu sumnju. Svi su sporazumni da je stjecanje znanja svrha ljudskog intelekta sa svim njemu podređenim funkcijama. Međutim, što se tiče emocija: radost, tuga, srdžba, strah, ljubav, mržnja, ponos, sučut, ljubomora; što se tiče osjećaja za lijepo, za estetsko uživanje i umjetničko

stvaralaštvo, moralnog osjećaja i svih religioznih emocija: vjera, nada, pijetet i sl., što se tiče svih ljudskih djelatnosti, to više nije tako jasno. **Kao po pravilu, obično ne vidimo da sve emocije i sva ljudska djelatnost služe spoznaji.**

Obično je **emocionalno** opreka **intelektualnome**; »srce« oprečno »razumu«. Na jednoj strani je »hladni razum« ili intelekt, a na drugoj osjećaji, emocije, smisao za umjetnost; a zatim, opet posve odvojeno, moralni i religiozni osjećaj, »duhovnost«.

Nesporazum je ovdje u tumačenju riječi **intelekt i emocija**.

...Duhovnost nije opreka »intelektualnosti« ili »emocionalnosti«. To je samo njihov viši let. Razum nema granica.

...U čovjeka, rast razuma sastoji se u rastu intelekta i u popratnom rastu viših emocija: estetske, religiozne, moralne, koje se, u skladu sa svojim rastom sve više intelektualiziraju; uz to se istodobno intelekt prožima emocionalnošću, prestaje biti »hладан«. Prema tome, **»duhovnost« je stapanje intelekta i viših emocija. Intelekt je produhovljen emocijama; emocije su produhovljene intelektom.**

...Teorijski, sve emocije služe spoznaji, sve emocije nastaju kao posljedica spoznaje nečega. ... Nedvojbeno postoje odnosi koji se mogu spoznati samo strahom. Čovjek koji nikada nije doživio osjećaj straha neće shvatiti mnoge stvari u životu i u prirodi. ...

Znak rasta emocija njihovo je oslobođanje od osobnog elementa. Oslobođenje od osobnih elemenata pojačava spoznajnu moć emocija jer, što je više osobnih elemenata u emociji, to je ona sposobnija zavarati. Osobna emocija uvijek je pristrana, uvijek nepravedna. Na taj način, spoznajna moć emocije razmjerno je veća što je u njoj manje elemenata sopstva.

...Prema tome, problem točne emocionalne spoznaje jest osjećati u odnosu prema ljudima i svijetu sa stajališta koje nije osobno. Što je širi krug za koji određena osoba osjeća, to je dublja spoznaja što mu je pružaju njegove emocije.

Kada Krist izgoni trgovce iz hrama ili govori o Farizejima, on uopće nije blag ni prijazan. Ima slučajeva kada blagost i mekoć nipošto nisu vrlina. Emocije ljubavi, simpatije, milosrđa vrlo se lako pretvaraju u sentimentalnost, u slabost. U takvom obliku, dakako, one služe samo odsutnosti spoznaje.

Postoji podjela emocija na **čiste i nečiste**. Svi mi to znamo, svi upotrebljavamo te riječi, no vrlo slabo shvaćamo što to znači.

Uobičajeni moral a priori dijeli emocije na čiste i nečiste prema vanjskim značajkama. Pritom su sve »putene želje« prognane u kategoriju nečistih. Zapravo, »putene želje« čiste su kao što je sve u prirodi čisto.

...Nečista emocija je isto što i prljavo staklo, prljava voda ili nečisti zvuk, to jest, emocija koja nije čista, već ima primjese, tanki sloj ili odjek drugih emocija: nečista - mješovita. Nečista emocija daje nejasnu, ne čistu spoznaju, baš kao što prljavo staklo daje mutnu sliku. Čista emocija daje jasnu, čistu sliku spoznaje koju smjera prenijeti.

No, uz nastrojimo li osloboditi se na čas uobičajenih moralnih okvira, shvatit ćemo da je stvar mnogo jednostavnija, da nema po prirodi nečistih emocija.

Moguća je čista putenost, putenost »**Pjesme nad pjesmama**«, koja prelazi u osjećanje kozmičkog života i daje mogućnost da čujemo otkucavanje bila Prirode. A moguća je i nečista putenost, pomiješana sa ostalim emocijama, dobrim ili lošim sa moralne točke gledišta, no jednak tako čineći putenost mutnom. Postoji putenost sa ljutnjom koja uzrokuje bol; postoji putenost sa krivnjom koja zahtijeva bol.

Ssimpatija može biti čista, a može biti i proračunata, pomiješana s očekivanjem, čak i nesvesnim, da se za nju nešto dobije. Znatiželja može biti čista želja za znanjem radi znanja, no može biti i težnja za stjecanjem koristi ili dobitka od znanja.

Po vanjskim očitovanjima čiste i nečiste emocije mogu se vrlo malo razlikovati. Dva čovjeka mogu igrati šah i po vanjskom ponašanju izgledati posve isto, no jednoga može voditi slavoljublje, želja za pobjedom i on će biti ispunjen različitim neugodnim osjećajima prema svom protivniku - osjećat će strepnju, zavist na uspješnom potezu, jed, ljubomoru, neprijateljstvo, ili će predviđati dobitak; a drugi može jednostavno rješavati složeni matematički zadatak pred kojim se našao, uopće ne razmišljajući o svom protivniku.

Primjere slične podjele izvana sličnih emocija uvijek možemo vidjeti u umjetničkoj, književnoj, znanstvenoj, društvenoj, čak i u duhovnoj i religioznoj djelatnosti čovjeka. Tek potpuna **pobjeda nad elementom sopstva** u svim područjima vodi čovjeka istinitoj spoznaji svijeta i sebe. Sve emocije obojene elementom sopstva nalik su na konveksnu, konkavnu ili iskrivljena zrcala koja nepravilno prelamaju svjetlost i iskrivljavaju sliku svijeta.

Prema tome, zadatak emocionalne spoznaje sastoji se u odgovarajućoj pripremi emocija koje su sredstva spoznaje.

'Budite kao djeca . . .' 'Blaženi čista srca...' Te riječi iz Evandelja govore upravo o očišćenju emocija. Nemoguća je istinita spoznaja s nečistim emocijama. Stoga u interesu istine spoznaje svijeta i sebe valja razvijati emocije. **Njihov razvoj koji bi se trebao dešavati u čovjeku, jest očišćenje i uzdizanje.**

Postoje emocije putem kojih zadobivamo znanje, a ima i onih emocija koje nas vode na krivi put. [Ouspensky, 1922.]

Sve ove stvari o kojima je raspravljao Ouspensky su baš one iste koje pokušavamo razbistriti u našoj studiji biofizičkih temelja emocija. Emocije koje su "programirane" jesu "nečiste", kako ih on označava. "Element Sebstva" snažno je uložen u ove emocije, i one su, najvećim dijelom, nesvjesni kontroleri našeg ponašanja. Ono što ovdje pokušavamo učiniti jest uspostaviti bazu za nadvladavanje Predatorovih kontrolirajućih misli, i skustveno uspostavljanje viših emocija duše. Kao što je Ouspensky rekao: "Duhovnost nije opreka »intelektualnosti« ili »emocionalnosti«. To je samo njihov viši let. ...'duhovnost' je stapanje intelekta i viših emocija. Intelekt je produhovljen emocijama; emocije su produhovljene intelektom."

Sjetimo se: **susret sa jaguarom može promijeniti način na koji netko gleda na svijet.** A jednom kada smo sreli jaguara, jednom kada smo shvatili da ćemo mi "učiniti to što ćemo učiniti", prisjetimo se riječi iz Arkova žurmala:

Citat:

Dakle, napravimo hipotezu. Jedina razumna hipoteza koju mogu dati je ona koja dolazi iz nepoznatog sistema kojeg nam je prenio Gurdjieff. Ovaj nam sistem govori da svijet ima izvjesnu svrhu. On nam govori da sve ne funkcioniра baš kako treba. Govori nam da postoje izvjesni 'bugovi' {greškice} u konstrukciji.

Prično je moguće da netko, koristeći meta-jezik, može dokazati da bilo koji program na toj skali može imati propuste {bugove}. Dakle, **Univerzum je program, program koji ima 'bugove', ali ima ugrađeni kapacitet za samo-poboljšanje.**

Stoga postoje izvjesne jedinice koje su dovedene u postojanje sa ovom specifičnom svrhom: da samo-evoluiraju do stupnja dovoljno visokog da budu u mogućnosti iznaći metode 'popravljanja' {debugging-a}.

Dakle, krenimo sa Popravljanjem Univerzuma, počevši od naših umova/misli.